

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 27 de desembre de 2002 • Núm. 365 • Any VIII • 0.75 Euros

AGRICULTURA

L'hortalissa desapareix

Els cítrics s'imposen

**Pressupostos
Generalitat
Fomenten el
desequilibri**

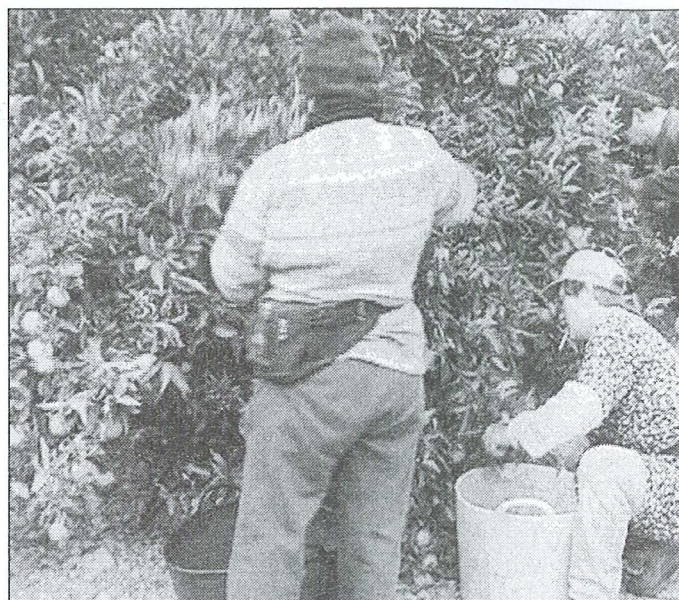
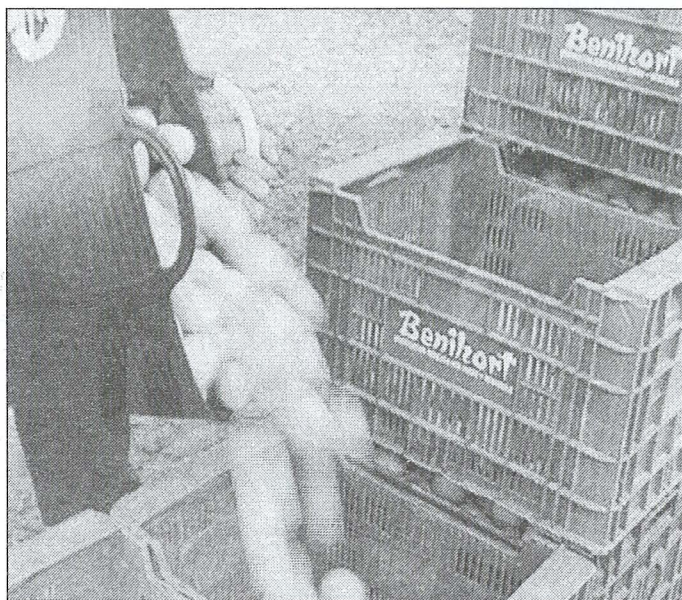
**Incendi
al carrer
Manuel Alvar**

**Resultats del
Club d'Atletisme
Carns Ros**

El Maestrat veu

Els cítrics s'imposen en detriment de conreus tradicionals com el meló o el tomàquet.

TEXT: noemioms

FOTOS: lluisa garcia

La Unió de Llauradors ha denunciat la situació actual del sector de les hortalisses en la comarca del Maestrat. Segons el secretari general del sindicat a la Comunitat Valenciana, Joan Brusca, les dades del cens agrari de l'Institut Nacional d'Estadística indiquen que **"la superfície dedicada al conreu d'hortalisses en el Maestrat ha passat de 2442 hectàrees en 1989 a 1567 hectàrees en 1999"**, un descens del 36%. Mentre que **"les explotacions dedicades a aquest conreu han passat de 2821 en 1989 a 1372 en 1999"**, és a dir, que s'han reduït en un 51%. Per contra, en aquesta dècada s'han incrementat de forma notable les hectàrees dedicades als

cítrics que han passat de 4361 en 1989 a 7791 en 1999. També ho han fet les explotacions agrícoles que han passat de 1848 a 2499. Davant aquesta progressiva reconversió, Brusca ha advertit que es corre el risc de fer dels cítrics un monocultiu a la comarca, **"un perill"** tenint en compte que també s'estan incrementant les hectàrees dedicades a aquest conreu

en tot l'Estat Espanyol i en altres països de la Unió Europea com Portugal; és per això que segons Brusca si els mercats tradicionals no s'amplien, **"ho passaran malament"**.

D'altra banda, el conreu de cítrics sol predominar quan es tracta d'activitats agràries a temps parcial, d'aquesta manera, de seguir aquesta tònica adquiriria major protagonisme aquest tipus d'agricultor que el professional, quan en aquest moment **"és necessari que els pocs que queden, es preserven"**.

LES CAUSES

Les causes d'aquesta reconversió són molt diverses. Una d'aquestes és el fet que el sector de les hortalisses requereixca d'una total dedicació i necessite una important mà d'obra. A més, les contínues crisis de preus **"no puntuals, sinó més aviat estructurals"** que han tingut lloc en els últims 25 o 30 anys han estat determinants, ja que els preus s'han estancat, mentre que els costos dels inputs si que s'han incrementat. A aquestes causes, cal sumar-li les plagues, la competència amb tercers països, l'increment del minifundisme i l'envelliment dels agricultors.

desaparèixer l'hortalissa

TEXT: noemí oms

FOTO: lluisa garcia

Segons Brusca, el 38% dels agricultors donats d'alta en el règim especial de la Seguretat Social Agrària són majors de 55 anys i un 50% dels titulars d'explotació també superen aquesta edat, per no dir que els agricultors menors de 34 anys no superen el 6%. Unes dades que des del punt de vista de la Unió, demostren que "el relleu generacional està estancat".

L'AMETLLA

Però la crisi no només arriba a les hortalises, ja que la fruita seca tampoc no es queda curta. De fet, el sector no està travessant per bons moments, les exportacions americanes d'ametlla i avellana estan condicionant de forma important la comercialització dels fruits secs valencians i en concret de la demarcació, obligant a rebaixar de forma important els preus. Precisament, un altre fruit sec que també s'ha ressentit de la baixada de preus és la garrofa que ha passat a

convertir-se en un producte marginal a la comarca. A aquesta crítica situació, se li suma el fet que estiga a punt d'acabar la pròrroga de les ajudes procedents de la Unió Europea. A més, existeix el risc de quedar-se al marge d'aquestes ajudes en els pròxims anys, donada la proposta de reforma intermèdia suggerida pel comissari europeu d'agricultura. Davant aquest risc, el sindicat s'ha reunit amb la consellera d'agricultura, Maria Àngels Ramon-Llin, qui s'ha compromés a aportar aquestes quantitats si les subvencions de Brusel·les finalment no arriben.

Si el context a nivell general no es bó, la situació dins la província de Castelló no ajuda a millorar les coses. La desunió entre els productors es cada any evident, en aquest sentit, des de la Unió de Llauradors s'ha reclamat la unitat per poder afrontar millor la crisi. Actualment, aquesta província és el principal nucli de producció d'ametlla marcona, cultivant entre un 50% i un 60% de tota la quantitat que s'obté a la Comunitat Valenciana. Mal-

Segons Brusca, el 38% dels agricultors donats d'alta en el règim especial de la Seguretat Social Agrària són majors de 55 anys

grat tot, aquest any ha estat impossible fixar els preus en 3'9 euros quedant-se al final en 3'30 euros.

Segons Ramon Mampel, membre de l'executiva nacional de la Unió de Llauradors, el problema és que mentre els comerciants estan units, els productors no ho estan. En aquest sentit, Mampel assegura que dos de les cooperati-

ves més importants "s'han negat a entaular cap negociació", quan tots els agricultors de la demarcació haurien de "parlar la mateixa llengua". D'aquesta manera, tindrien "un poder important" pel que fa a l'ametlla marcona podent incidir en el seu preu i "liquidar una quantitat més elevada de diners als socis".

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Els pressupostos del 2003 fomentaran el desequilibri territorial

Antisociales i discriminatoris són els adjectius que qualifiquen els pressupostos de la Generalitat Valenciana per al 2003.

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluïsa garcia

Antisociales i discriminatoris són els adjectius que qualifiquen els pressupostos de la Generalitat Valenciana per al 2003 segons el secretari comarcal del partit socialista al Maestrat, Adolf Sanmartín. De fet, aquest partit, va presentar ja una esmena a la totalitat dels pressupostos de la Generalitat Valenciana per al 2003. Per a Sanmartín, es tracta d'uns pressupostos antisocials atès que "rebaixa en un 42% la quantitat destinada a serveis socials, en un 30% la partida per a programes dirigits als discapacitats, un 50% en matèria de família i redueix un 20% del pressupost per a les polítiques de menors". De la mateixa manera, el secretari general del PSPV al Maestrat considera que els pressupostos acordats per al 2003 "marginaran a la província de Castelló", ja que només se li ha dedicat un 18% de la quantitat que es disposarà per a tota la

Comunitat, és a dir, al voltant d'uns 114 milions d'euros. Una suma que resulta fins i tot inferior que al deute de Ràdio Televisió Valenciana, d'aproximadament 124 milions d'euros; no de vades "sempre som els últims de la cua".

D'altra banda, per al partit socialista, es considera que els pressupostos contribuiran a fomentar el desequilibri entre l'interior i el litoral, ja que el 80% del pressupost anirà dirigit als municipis costaners, mentre que només el 20% anirà

destinat a la zona interior. Aquesta circumstància es dona a pesar que "és per zones com la Tinença o els Ports que la Comunitat Valenciana, en general, i la província de Castelló, en particular, són objectiu un de la Unió Europea, és gràcies a les seves deficiències i precarietats, no obstant això, aquestes ajudes que es reben no es reinverteixen en les zones necessitades sinó en els accessos a Terra Mítica o en la Ciutat dels Arts i les Cièn-

cies".

Es tracta de deficiències que van de la impossibilitat de disposar de telefonia mòbil, en alguns casos, a les deficiències en el servei telefònic habitual. Aquest fet frena, segons els socialistes, les possibilitats de desenvolupar-se i créixer en àmbits com el teletreball, on l'ús d'internet és una eina fonamental. Aquests factors són els quals han provocat al llarg dels anys i segueixen provocant en l'actualitat l'estancament industrial i, per tant, la despoblació. Davant aquesta situació, Sanmartín reivindica una discriminació positiva per a aquestes zones que "han de tenir un tipus de subvencions reglades que d'una vegada per sempre puguen acabar amb aquest desequilibri territorial que ve de tota la vida".

Així doncs, assegura que "si no s'atallen ara aquestes deficiències que hi ha, ara per ara, en la zona, el desequilibri s'estendrà a tots els àmbits".

Accident a la N-340

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluïsa garcia

Un opel corsa amb matrícula de Girona va perdre el dimarts el control mentre circulava per la carretera nacional 340 a l'altura de Benicarló. El turisme, ocu-

pat per un matrimoni que viatjava amb el seu fill, es dirigia a Almeria a passar les vacances de Nadal. Una distracció podria haver estat la causa de l'accident que va provocar un traumatisme al cap i una cama trencada en la dona, con-

ductora del vehicle, qui va haver de ser traslladada a l'Hospital comarcal de Vinaròs. El marit i el fill van resultar il·lesos.

LA IMATGE

Incendi amb desperfectes

Cap dany personal però si nombrosos de materials són la conseqüència de l'incendi que es va declarar a les 8 de la vesprada al tercer pis d'una vivenda situada al carrer Manel Alvar.

TEXT: noemioms

FOTOS: lluísagarcia

El foc es va originar al saló, a la zona del sofà, arribant a la Televisió que va explotar. Va ser a partir d'ahí quan el foc es va estendre. Afortunadament, la propietaria de la casa, que s trobava dins el pis amb el seu net va poder fugir i avisar tots els veïns de l'immoble.

Els bombers van acudir ràpidament al lloc dels fets amb 4 dotacions.

Pel que fa als desperfectes l'incendi ha afectat considerablement l'habitació on es va originar el foc, mentre que les taques de fum s'han expandit per tot l'habitatge.

També han resultat afectades la vivenda colindant i la superior a l'accidentada.

● ● ● ● ● ● ● ● jjsalan

Cartes

Bon Nadal

ARA que s'aproximen les festes nadalenques, no aniria malament recordar a tots els nostres automobilistes que tinguin molta precaució en les carreteres i que, en la mesura d'allò possible, segueixquen fent ús de les normes bàsiques del codi de circulació. Normes com: cordar-se el cinturó de seguretat, tant els posteriors com els davanters, guardar la distància de seguretat - em refereixo a tots aquells camioners que no la guarden i quan vols avançar-los, resulta que et trobes que no tens espai per a fer-ho i has de fer un avançament doble -; l'ús dels intermitents (també serveixen per a la fluïdesa del tràfic i per a evitar accidents menors) i el més important: adequar la velocitat a les característiques de la via, ja que en aquesta època de tantes gelades i pluges és quan, al menor imprevist, pot esdevenir un accident. El que importa és el destí, arribar, no hi ha pressa, i per favor, tinguem cura amb l'alcohol en els dies marcats pel seu abús.

I ja que estem disposats a demanar, seria agradable que la nostra població disposara de més places de pàrquing i que el trànsit rodat en el centre fos de major fluïdesa. Aquest últim requisit també ve marcat per la conscienciació de la població de l'ús restringit del cotxe en el centre, ja que moltes vegades no és necessari ni tan sols agafar-lo. Si volem comoditat, no ens podem queixar del tràfic, però està clar que en moltes situacions no és possible deixar de dependre del cotxe, per tant, exigeixo a les autoritats una immediata solució al problema i, en la mesura d'allò possible, un esforç o campanya per a la promoció de medis alternatius.

En fi, BON NADAL I ANY NOU 2003 A TOTS ELS CIUTADANS.

Envians les teues
cartes per e-mail a
laveudebenicarlo@
eresMas.com

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 364.

TEXT: el lector

Reconec que el Nadal em carrega. No puc suportar tota aquesta marabunta de gent que es felicita i felicita a uns i altres amb la mateixa intensitat que llancen un paper a les escombraries o miren a veure si plou. És una de les poques coses que tinc en comú amb els del futbol -alguna cosa aprofitable havien de tenir- i no me n'amago de dir-ho. Agafo LA VEU. Se'm feliciten els Nadals tres vegades. Una d'elles amb aquest senyor de les barbes blanques i vestit roig que fa jo, jo, jo i que, a més a més, es desplaça damunt un trineu tirat per rens ... que vola! Arquetipus del consumisme nadalenc, aquest nefast personatge va ser mundialment escampat gràcies a la cocacola, que li va posar el vestit roig (color de la casa) i el va globalitzar. També se'm diu que el millor regal per aquest Nadal és LA VEU, encara que tres pàgines més enrere em diuen que LA VEU és el millor regal per a tot l'any. Un altre que em felicita el Nadal és el candidat del partit que té nom d'article que venen a les papereries i que té un cuquet de fil d'aram o filferro. Per primera vegada des

de la seua proclamació com a candidat, es dirigeix a la gent només en valencià. Ja era hora. Curiosament cap altre partit polític del poble em felicita res, ni els Nadals, ni l'any nou, ni Sant Esteve, ni Santa Claus ni l'Epifania (no es preocupen, ja em dono per felicitat, ja). No sé si m'hauré de creure això que diuen per ahí que la seua revista és la portaveu oficiosa del partit abans esmentat. No vull acabar aquest extra dedicat a aquestes balafadores festes sense fer esment al famós esperit del Nadal, que jo vaig trobar l'altre dia a l'aparador d'una botiga del nostre poble. En un racó es podia veure un naixement, amb totes les figures que el formen i que no cal enumerar, quan un petit detall em va encendre la llum de l'esperit nadalenc: Sant Josep portava penjat del coll un paperet on es podia veure el preu de la composició. Entendridor.

Molt encertat el tema de la setmana. Jo recordo que totes les conversions dels nostres carrers en zones de vianants, s'han fet a la mateixa època de l'any. Tot-hom ha passat per la ineficàcia dels polítics que han de fer sempre les coses de pressa i corrents abans que s'acabe l'any perquè si no

és per no sé quina subvenció. No es podria planificar l'any anterior i començar les obres en una altra època? No els entendre mai els polítics. Per cert, la foto de la pàgina 3 és enigmàtica. Potser és un trencaclosques i l'altra peça està a la pàgina 7?

No comentaré la festa de cap d'any dels restauradors, no la comentaré, no. No diré res.

M'assabento per la secció "Breus" que la propera setmana torna a escriure Fibla per a contar-nos les seues vivències al Camino de la Plata. Aquest xicot no para mai. Es veu que vol fer tots els camins de sant Jaume. El seguiré amb deler.

També m'assabento per la mateixa secció (molt sucosa) que un jove es va autocolpejar amb un got de vidre. La gent no deixa mai de sorprendre'm. Com no podia ser d'altra manera, l'incident es va produir al nostre particular Maremàgnum.

Si hi ha una cosa que m'ha agradat sobremanera aquesta setmana és la foto de la nostra regidora de carxofes i turistes a la inauguració del servei d'informació de la ciutat 24 hores. Hi podem veure la flamant regidora amb una mà

damunt el ratolí en forma de bola, mentre dirigeix la mirada al respectable. Així torejava Manolete, sí senyora! I ara jo em pregunto per la utilitat real d'aquest servei. El més segur és que algun hacker es posarà a jugar amb la boleta i el teclat i no deixarà l'aparell ni un minut.

El regidor de cultura contesta als del Bloc pel tema de les ràdios. Ja el vaig veure a la tele i m'adono que seria el millor candidat a l'alcaldia de Benicarló pel seu partit. Quina claredat en l'exposició, quina retòrica, quina facúndia. No sé què volen més. El pp té en Paco Flos el millor i més benicarlando dels candidats. Tot el que tarden, erren.

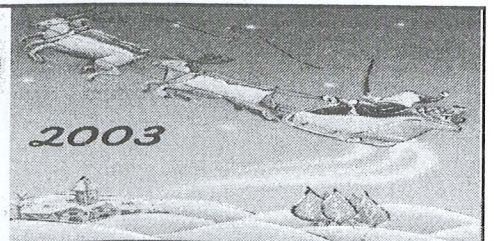
Ara als del futbol els ha pegat per la poesia. Els hauria de caure la cara de vergonya per posar poesies de Quevedo enmig de les seues deplorables cròniques. Cessament, ja! Que els acomiaden!

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Ja fa massa setmanes que les pàgines centrals surten descentrades. Que el maquetador tinga una mica més de cura, que no queda bé. No diré res de les faltes.

La Veu de Benicarló

Us desitja un 2003 ple de futur i esperança

Pregó sense precedents

Sota la mirada de centenars de persones, les alumnes de catequesi, comunió i post-comunió van representar el pregó de Nadal a l'Església Sant Bertomeu.

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluïsa garcia

Sota la mirada de centenars de persones, les alumnes de catequesi, comunió i postco-

munió van representar el pregó de Nadal a l'Església Sant Bertomeu. Amb una posada en escena espectacular, els aplicats actors van repassar escena per escena el misteri de Nadal.

Els menuts encandilen

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluïsa garcia

Les noves tecnologies de la imatge ja han arribat a Benicarló, no hi ha dubtes, les activitats previes al Nadal així ho han evidenciat.

Legions de càmares domèstiques han fet cua aquests dies des de les butaques habilitades per als pares per

poder gravar alguna escena activitat o actuació en la que els menuts de casa foren els protagonistes. En alguns casos, han cantat nades, en altres han representat un betlem vivent. Tot explicant això si de forma molt graciiosa e que consistia el seu paper i el seu objectiu personal.

Altres han rebut amb molta alegria el Pare Noèl.

BREUS

LOTERIA AL MERCAT

176000 ₧ (29.283.936 ptes) és la quantitat que ha tocat en la loteria de Nadal que es va vendre en el mercat de Benicarló. El número 51903 ha tingut premi de la 'Grossa' i del 3r a l'acabar en 03. El premi ha sigut molt repartit ja que els bitllets eren de 1.80 ₧. Per cada bitllet és cobraran 19'80 ₧ i per cada dècim 210 ₧

INUNDACIÓ

La pluja acumulada durant la nit, sumada als problemes tècnics de l'edifici van ser la causa de la inundació d'un sòtan al carrer Mallorca de Benicarló divendres passat. Els bombers del parc de la comarca van estar traguent l'aigua durant tot el dia.

SALVEM LA TOSSA

L'Associació Salvem La Tossa us desitja unes bones festes nadalenques i un molt bon 2003. Aprofitem l'ocasió per agrair-vos el vostre support i col·laboració que són tan necessàries en un tasca com la nostra. Continuem treballant per Salvar La Tossa. Bon Nadal, us desitja l'Associació Salvem la Tossa.

SENSE VACANCES

LA VEU, el setmanari més antic de Benicarló, no fa enguany vacances durant el Nadal i serà, de nou, als quioscos el proper divendres.

Alguns menudets han aprofitat l'ocasió per enviar una felicitació als pares i aprendre com funciona el correu.

364

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

INFORMÀTICA

Software lliure o software propietari

Els programes d'ordinador lliures ens ofereixen uns avantatges

TEXT: josep vtaus

Imaginem-nos que ens acabem de comprar un ordinador. Suposarem que no el volem per decorar l'habitació. Haurem d'instal·lar-li unes quantes aplicacions per poder-li traure una mica de suc: l'imprescindible sistema operatiu, un paquet ofimàtic, un navegador i algun videojoc -perquè no tot ha de ser treballar-. Imaginem, per un moment, que hi poguéssim disposar d'aquests programes d'ordinador sense haver de pagar ni un cèntim i sense incorre en cap il·legalitat. Deixem-nos d'imaginar. Al món real hi podem trobar milers d'aplicacions que es distribueixen lliurement: processadors de text, fulls de càlcul, gestors de bases de dades, sistemes operatius, programes de disseny, de CAD/CAM, d'edició de vídeo i àudio, educatius, científics, de simulació, d'entreteniment, ...

Tradicionalment els usuaris d'ordinadors hem accedit -per la via legal, és clar- a les aplicacions informàtiques a través de la compra d'una llicència d'ús del programa, és a dir, no adquirim el programa en propietat sinó únicament el dret d'utilitzar-lo. Aquestes llicències d'ús solen vindre acompanyades de fortes restriccions pel que

fa a la quantitat d'ordinadors on es pot instal·lar el programa, el nombre d'usuaris que el poden utilitzar, el tipus d'ús que se'n farà -personal, comercial, educatiu, ...-. Fins i tot, algunes preveuen limitacions específiques en funció del país on s'usa. A més, quasi totes, inclouen clàusules que eximeixen el propietari -que no som nosaltres- de tota responsabilitat en cas de mal funcionament del producte i que ens impedeixen qualsevol actuació davant l'administració de justícia.

Per a l'economia, els programes són una mercaderia singular: es poden desenvolupar per milers de programadors treballant conjuntament i poden replicar-se infinitament sense pràcticament cap cost. Quan comprem un bé (o rebem un servei), ja siga una casa, un llibre o una entrada per al cinema, ningú, llevat de nosaltres, pot fer ús d'eixe bé (o gaudir d'eixe servei) en concret. La producció de cada un dels béns, en la qual només poden intervenir un nombre limitat de persones, suposa per al fabricant un cost en instal·lacions, en matèria primera, en hores de treball, en distribució i en comercialització. Al cost de producció, el fabricant, li aplicarà un marge de beneficis més o menys abusiu, que sumat al cost de producció

donarà el preu de venda. En la indústria del software això no és així. Els costos de comercialitzar una aplicació es concentren en el desenvolupament de l'original. Vendre una llicència d'ús o vendre'n milers quasi no té repercussió en els costos totals. Però, sí que en té, i molta, pel que fa als beneficis que genera. Aquesta particularitat del software ha permès l'aparició de dos fenòmens contraposats: en un extrem, l'enriquiment vertiginós de la indústria informàtica del software propietari, seguidora de la tradició econòmica del secret industrial i les patents -com en el cas de Microsoft-; i en l'altre extrem, un gran nombre de desenvolupadors,

cadascun impulsat pels seus propis motius -professionals, d'aprenentatge, d'entreteniment o per convicció- hi dediquen temps, esforç i coneixements per oferir al públic un gran nombre d'aplicacions lliures.

El software lliure, de vegades anomenat software obert perquè autoritza l'accés al codi font -Free Software, Open Source Software-, és més -ni menys- que un programa informàtic que es distribueix amb un tipus de llicència que dona l'usuari llibertat d'usar-lo per a qualsevol propòsit, d'estudiar-lo, de modificar-lo i de redistribuir-ne còpies de l'original de la versió modificada sense haver de pagar ni un cèntim als seus desenvolupadors.

Enllaços

www.sourceforge.net

Més de 50.000 projectes de software lliure

www.freshmeat.net

Més de 25.000 projectes de software lliure

www.openoffice.org

Open Office: paquet ofimàtic lliure

www.mozilla.org

Mozilla: navegador d'internet lliure

www.gimp.org

The GIMP: programa lliure de manipulació d'imatges

www.postgresql.org

Postgres SQL: gestor de base de dades relacionals

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ NOEMÍ OMS
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·labora
 PERE B...
 XAVIER E...
 RAMON PA...
Fotogr
 JORDI MAU...

Els arjubs seran una de les atraccions més importants d'aquest Nadal

La primera volta a peu pels arjubs de Benicarló el diumenge dia 29 de desembre serà una de les novetats d'aquest any en les activitats de Nadal que ha preparat la comissió de festes de la ciutat.

TEXT: noemíoms

FOTOS: lluïsa garcia

Després de l'èxit aconseguit durant les festes d'aquest estiu amb la primera volta al terme municipal, en la qual la participació va superar totes les expectatives, la Comissió s'ha llançat ara amb una nova oferta per a recórrer els límits municipals, visitant, en aquest cas, els arjubs, recentment restaurats.

Seràn 21 quilòmetres i es contarà amb 4 punts d'aviuallament. D'altra banda, aquest any es deixarà de

celebrar la 'Festorra' una iniciativa que tenia com finalitat evitar que els joves agafessin el cotxe aquest dia, a pesar d'això, "en els últims anys a penes acudia gent i suposava un gran esforç físic i econòmic per a les penyes", assegura el regidor de festes, José Joaquín Bautista. Bautista també reconeix que en comptar amb l'àrea d'oci del port, la gent acudirà en massa a la zona. Pel que fa a l'arribada dels Reis Mags d'Orient, Ses Majestats arribaran la vesprada del pròxim 5 de gener a Benicarló i com a novetat ho faran amb tren.

La Unió de Llauradors reclama la unitat dins el sector dels fruits secs

Malgrat ser Castelló el principal nucli de producció han estat incapaços de fixar els preus de referència.

TEXT: noemíoms

FOTOS: lluïsa garcia

La Unió de Llauradors reclama la unitat del sector dels fruits secs de Castelló. Actualment, aquesta província és el principal nucli de producció d'ametlla marcona, produint entre un 50% i un 60% de tota la quantitat que s'obté a la Comunitat Valenciana. A pesar d'això, aquest any ha estat impossible fixar els preus en 3'9 euros que-

dant-se al final en 3'30 euros. Segons Ramon Mampel, membre de l'executiva nacional de la Unió de Llauradors, el problema és que mentre els comerciants estan units, els productors no ho estan. En aquest sentit, Mampel assegura que dos de les cooperatives més importants "s'han negat a entaular cap negociació", quan tots els agricultors de la demarcació deuen "parlar la mateixa llengua". D'aquesta manera,

tindrien "un poder important pel que fa a l'ametlla marcona" podent incidir en el seu preu i "liquidar una quantitat més elevada de diners als socis".

El sector no està travessant per bons moments, les exportacions americanes d'ametlla i avellana estan condicionant de forma important la comercialització dels fruits secs valencians, obligant a rebaixar de forma important els preus. Precisament, un altre fruit sec que també

s'ha ressentit és la garrofa que ha passat a convertir-se en un producte marginal a la comarca, en baixar notablement els seus preus. A aquesta crítica situació, se li suma el fet que estiga a punt d'acabar la pròrroga de les ajudes procedents de la Unió Europea. A més, existeix el risc de quedar-se al marge d'aquestes ajudes en els pròxims anys, donada la proposta de reforma intermèdia suggerida pel comissari europeu.

josep **sanAbdon**

Llibres

Crisi personal, crisi social

Interés per la cuina

TEXT: **noemí oms**

FOTO: **lluïsa garcia**

El truc d'aconseguir que la família i convidats es llepen els dits al llarg d'aquestes festes és el que va desvetllar el xef convidat per a l'ocasió per l'associació de la dona de Benicarló. Es tractava de Manolo Rico del Restaurant el Cortijo.

El cas es que interés i expectació en va despertar, i força, la jornada perquè la sala del casal que sovint acull aquest tipus d'activitats estava plena a rebosar. Entre els menús que es van revelar, hi havia la tarta de marisc amb foie i carxofes de Benicarló, com a plat principal i la tarta Sacher com a postre...

Més d'una va portar una llibreta per anar apuntant els ingredients i el modus operandi, altres simplement escoltaven, això sí, atentament el que el mestre deia.

El Xef va recomanar a les assistents que alhora de comprar productes per a cuinar-los durant aquestes festes "res millor que els productes de la terra".

TERRA és la segona novel·la que publica el periodista Francesc Viadel (Algemesí, 1968), amb la qual va guanyar el premi Blai Bellver de la ciutat de Xàtiva. El llibre comença amb l'arribada al seu poble del jove Joan Valcaneres procedent de Barcelona amb la llicenciatura de periodisme acabada d'estrenar, que es troba només arribar amb que el seu pare ha mort de sobte, deixant la família en una delicada situació econòmica.

Acostumat a viure a la ciutat de Barcelona el retorn al poble suposa per al jove periodista un fort xoc, agreujat per la mort del pare i unes negres perspectives de trobar treball en l'ofici per al que ha estat preparant-se. En aquesta primera part es fa una dissecció implacable d'Algemesí, -aquest és el poble de Valcaneres-, on apareixen moments d'un gran valor antropològic com és la presència de la mort en els pobles, així com la descripció de les magnífiques festes de la Mare de Déu de setembre de la població de la Ribera, vistes amb els ulls d'un fill del poble que torna al cap dels anys i que li serveixen com a punt de reflexió de la seva crisi personal, tot i que és un passatge de la novel·la que es fa massa morós.

Forçat per la difícil situació econòmica en què es troba la família busca qual-sevol feina al poble i el contracten en una colla de collidors de taronges, d'aquesta manera entrarà en contacte amb un submón dominat per la més dura competitivitat, el masclisme, la incultura i l'enveja, poblat per uns sers sordids, miserables i sovint cruels, en ocasions més pròxims a les bèsties que als sers humans, des de les novel·les de Blasco Ibáñez que no ens havíem trobat amb uns llauradors valencians d'aquesta mena.

Els moments més reeixits de la novel·la s'assoliran en la segona part, quan Joan Valcaneres decideix pensar en ell mateix, abandonar aquell infern i buscar el paradís que ell creu que es troba a la ciutat de València, una ciutat que de la seva mà anirem coneixent en les seves diferents cares; participarem de la festa fallera que inunda els carrers d'alegria i descontrol, admirarem els històrics palaus del barri del Carme i monuments com la Llotja, però també veurem una València que deixa morir l'horta i enderroca les centenàries alqueries engolides per l'especulació urbanística, amb uns polítics que ofereixen poques garanties i amb un periodisme d'escassa volada. La solitud, les perspectives d'una història amorosa frustrada, un treball escàs i mal pagat, accentuen la crisi personal de Joan Valcaneres, que decideix retornar a Barcelona deixant un final obert a l'esperança.

Terra és una novel·la que podríem qualificar d'irregular, costa bastant d'entrar en ella, és sobretot a partir de quan el protagonista va a treballar en la taronja que comença a tenir realment interés. La narració d'alguns passatges és fa sovint massa llarga i lenta, tot i que de vegades assoleix instants d'un cert lirisme. Tanmateix està molt ben expressat aquest xoc amb la dura realitat que segurament es té després d'haver passat uns anys en la universitat d'una gran ciutat i s'ha de retornar al poble, així com també aconsegueix crear molt bé el clima d'angoixa existencial que Joan Valcaneres arrossega al llarg de tota la novel·la. També s'ha de valorar com a positiu que la novel·la tracte d'explicar la realitat actual de la societat valenciana. Així que podem dir que Terra, com el final de la mateixa novel·la, és un camí obert a l'esperança.

JMSQ@ono.com

FRANCESC VIADEL. Terra.
Edicions Bromera. Alzira. 2002

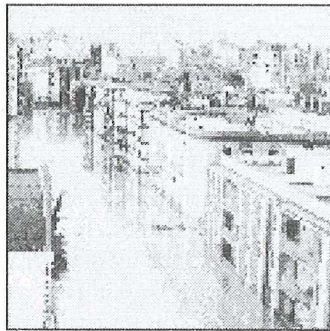
El transvasament Xúquer - Vinalopó (2)

La Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transport (COPUT) va lliurar entre els membres del Consell Valencià l'avantprojecte de la Llei d'Ordenació del Territori (LOT) el gener de 2002.

TEXT: perebausà

El 28 de juny el Comitè Econòmic i Social de la Comunitat Valenciana (CES) aprovà el dictamen preceptiu i no vinculant de l'avantprojecte. El Consell Valencià l'aprovà i esdevingué projecte de llei a finals d'octubre. El següent pas serà la discussió i aprovació si escau, per part de les Corts Valencianes. Des de l'anunci fet per E. Zaplana -aleshores president de la Generalitat- a finals de 1998, han passat ja quatre anys i no és massa probable que s'aprovi la llei abans de les eleccions autonòmiques del maig de 2003. El Consell ha establert una moratòria d'un any, pels canvis en la classificació del sòl no urbanitzable a menys de 500 metres de la costa. Aquesta mesura tindrà pocs efectes perquè la majoria dels municipis costaners ja han classificat com a sòl urbà o urbanitzable la major part del litoral, on es podrà seguir edificant. A banda del seu retard, hom critica l'autèntica validesa i efectivitat de la LOT. Exposarem a continuació els trets fonamentals del projecte i les crítiques que li han fet des de diversos sectors.

En el projecte de LOT s'entén l'ordenació territorial com una funció integradora de les diverses accions públiques envers l'agricultu-

ra, mineria, indústria, turisme, energia, transport... Pretén aconseguir un desenvolupament equilibrat i sostenible del territori, establir la connexió entre l'ordenació territorial i l'urbanisme, i tot d'una manera flexible i àgil, defugint d'un excessiu rigor. El projecte fixa un conjunt de principis o pautes generals: el sòl és un recurs natural i fràgil i s'utilitzarà racionalment. No es podrà reclassificar un sòl com urbanitzable si ha sofert un incendi forestal o si és una àrea inundable. No s'autoritzarà cap transformació agrícola o Programa d'Actuació Integrada (PAI) si no es justifica la disponibilitat d'aigua. Es revitalitzarà l'Horta de València i els cascs històrics de les ciutats. Es protegirà el patrimoni arqueològic i natural. Hi ha normes d'aplicació directa com el Model Territorial Valencià (MTV) i els Plans d'Acció Territorial (PAT). El MTV és el marc de referència per a l'ordenació territorial: fixa els objectius globals, criteris i projectes fona-

mentals i les àrees funcionals del País Valencià. Els PAT són instruments d'ordenació en àmbits territorials concrets o en sectors específics de l'acció pública. La LOT assenyala en concret el PAT del litoral, de l'Horta de València i el de Zones Inundables.

La LOT pretén caracteritzar el sòl no urbanitzable amb més concreció que en l'actualitat. El classifica en d'especial protecció -domini públic hidràulic i marítim, amb valors naturals protegits per llei, amb jaciments arqueològics, amb riscs naturals o aquells estimats pels municipis- i sòls de protecció genèrica en el planejament general dels municipis (PGOU). Aquest darrers es dividiran en zones d'aprofitament agrícola, forestal, miner, industrial, d'activitats terciàries o residencial amb parcel·la mínima per habitatge aïllat d'una hectàrea. Per fer urbanitzable un sòl amb protecció genèrica caldrà un Estudi de Localització i Impacte Territorial (ELIT), avaluat per la COPUT.

Una comissió jurídica d'Ecologistes en Acció del País Valencià estudiaren l'avantprojecte de la LOT. Les seves conclusions assenyalen que la LOT pretén substituir una legislació vigent i vàlida per a la protecció del nostre patrimoni cultural i natural. Que l'avantprojecte

té suficients excepcions i "flexibilitats" com per a poder-se incomplir tots els seus principis. Que ofereix mecanismes per legalitzar habitatges i urbanitzacions ara il·legals. Que és menys rigorosa que la legislació vigent. L'actual llei del sòl no urbanitzable demana un Estudi d'Impacte Ambiental per a la seva reclassificació a urbanitzable, amb la nova LOT amb l'ELIT -més senzill i aprovat per la COPUT i no per la Conselleria de Medi Ambient- serà suficient per al sòl de protecció genèrica. I no fixa cap termini ni per l'elaboració dels Plans d'Acció Territorials ni les adaptacions dels PGOU municipals a la LOT. El Comitè Econòmic i Social (CES) en el seu dictamen demana la fixació d'aquests terminis. El socialistes han assenyalat deficiències tècniques en la llei i han demanat una moratòria no per a la reclassificació de sòl a urbanitzable sinó per la urbanització i edificació del litoral valencià a més de recuperar part del sòl declarat urbanitzable recentment. La COPUT, amb les nombroses excepcions que oferirà la llei i els municipis classificant la major part del seu sòl no urbanitzable com de protecció genèrica, tindran molt més fàcil que en l'actualitat la conversió de tot el seu sòl en urbanitzable i edificable. En el fons, es tracta d'això.

ATLETISME

Campionat provincial cadet i juvenil absolut

El passat dissabte dia 21es va celebrar a Castelló el campionat provincial de les categories cadet, juvenil i absoluta.

TEXT: carnsROS

El passat dissabte dia 21es va celebrar a Castelló el campionat provincial de les categories cadet, juvenil i absoluta, i com és de costum, el club d'ATLETISME CARNS ROS va participar i va aconseguir els seus èxits:

CATEGORIA SÈNIOR

Jesús Gellida: que va participar en 3000 metres llisos, 5é lloc del provincial, amb una marca de 9'01"81.

Marcelo Ogues: en altura 2on, amb 1'72, i en longitud 4art, amb 5'82.

CATEGORIA PROMESA

Patricia Espino: en longitud 2a, amb 5'11, i en 60 metres llisos 1a, amb 8'57.

CATEGORIA JUVENIL

Javier Colmeiro: en 60 metres llisos 2on, amb 7'57 i 1er provincial, i en 200 metres llisos 24'37, 1er provincial.

Abdelali el Khayat: 3000 metres llisos, 10'10"96 " i 14é provincial

CATEGORIA CADET

Adrià Badí: pes, 3er amb 10'95 i 3er provincial.

Héctor Hernández: 3000 metres llisos, 4art amb 11'02"00 i 4art provincial.

CATEGORIA JUNIOR

Laura Esbrí: en pes 1a, amb 9'75 i 1a provincial; en 60 obstacles, 3a amb 10'37 i 2a provincial; en 60 metres llisos 7a, amb 8'51 i 4a provincial.

CATEGORIA CADET

Andrea Salvador: en 600 metres llisos 2'05"98, sent 3a i 3a provincial; en longitud 6a, amb 3'61 i 6a provincial.

Marta Ferreres: en 3km. Marxa, 3a amb 20'02"49 i 3ª provincial; en longitud 7a, amb 3'41 i 7ª provincial.

Els atletes juvenils de Benicarló que pertanyen a l'equip de Kelme playas de Castelló van participar en:

Beatriz Ferrando: altura, 1a amb 1'60 i 1a provincial; longitud, 1a amb 4'98 i 1a provincial; 60 obstacles, 2a amb 10'21 i 2ª provincial.

Guillermo Palau: 3000 metres llisos, 12é amb 9'35"33 i 12é provincial.

Aquest diumenge es va celebrar el X cross d'Onda en el que a pesar de ser l'últim cross de l'any en la província, la participació de clubs va ser mínima, a excepció de la del club d'ATLETISME CARNS ROS:

Iniciació femenina: 1a Pepa Fabreguat, 3a Leila Dabbou.

Iniciació masculí: Albar

CROSS D'ONDA

Albatale.

Benjamí femení: 2a Lorena Buj, 3a Vanesa Marzal; 5ª Anna Cardona.

Benjamí masculí: 1er Francisco Ferrer, 3er Bilal Dabbou.

Infantil femení: 1a Isabel Fabregat.

Infantil masculí: 1er Javier Palau, 4art Hugo Albalate.

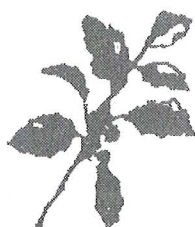
Cadet femení: 1a Marta Ferreres.

Cadet masculí: 1er Franc Sastre, 2on Javier Melià, 3er Salvador Melià, 4art Miquel Querol, 6é Victor Escura.

Junior masculí: 1er Guillermo Palau (Kelme playas C.S.)

Veterana femenina: 1a Rosa Lourdes Arenos, 2a Gillyan Kersey.

Veterà masculí: 4art Agustí Querol.

COPISTERIA

LLIBRERIA

PAPERERIA

GRÈVOL

Sant Blai, 2 - 12580
Tel.: 964 475698

FUTBOL

Es hora de prendre decisions, segurament

Imponderables familiars em van impedir desplaçar-me aquest darrer diumenge a la pintoresca població de Traiguera per tal de poder presenciar en persona l'apassionant matx que van disputar dos dels més modèlics equips de la categoria regional preferent valenciana grup nord.

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Imponderables familiars i poques ganes de tornar a perdre temps, diners i paciència.

Malgrat tot, els progenitors de la meua dona es van atrevir, motivats per no sé sap massa bé quin motiu, a acabar de dinar a abans de tres i presentar-se a la ciutat dels cànters amb la ingènua il·lusió que el Benicarló aconseguiria alguna cosa positiva.

El CDB hi va acudir amb només dotze jugadors i sense porter suplent. Així no podem sortir de casa, més val plegar que anar per aqueixos camps de Déu arrossegant un nom. El president, Miguel Arnau, tampoc no se'n podia avindre i li va comentar a mon sogre que divendres passat els havia pagat als jugadors i que no tenia constància que ni cap grip ni cap virus haguera fet estralls entre la plantilla en poc més de vintiquatre hores. És evident que urgeix un replantejament de la situació. Si Miguel lo Polo veu que tot plegat se li'n va de les mans potser siga ja hora de començar a pensar a prendre alguna determinació que no passe simplement per anar canviant de tant en tant d'entrenador. Si president i directiva veuen im-

tents que no poden fer més, hauran d'anar considerant la possibilitat de deixar-ho córrer; si surt algun voluntari capaç de redreçar la situació, millor, si no hi apareix cap il·luminat, no passa res, tanquem la paradeta i tal dia farà un any. I qui no estiga content, a protestar al Montepío.

El Benicarló es va avançar amb un matiner gol de Raül i hom pensava que per fi s'havien acabat els nostres malefics. Poc a poc, com a pesants làpides, ens van anar caent els gols fins arribar al ridícul tres a un final. I això que es veu que Sánchez es va aturar dos balons d'aqueixos que els castissos diuen a boca-jarro i que el col·legiat els va anul·lar un parell de gols als locals. Més val no parlar-ne.

La nota positiva, sempre hi ha alguna nota positiva, va ser que els meus sogres van resultar agraciats amb el número de la rifa i cap a casa se'n va vindre un descomunal lote nadalenc que a continuació passo descriure-li amb tot luxe de detalls. El contingut de la panera en qüestió era el següent: una ampolla de litre de cervesa San Miguel

amb tap de rosca (1.2 euros deia l'etiqueta), una de Vermouth Rosso Vidal Elaborada en España -a Almassora concretament- per Bodegas y Destilerías Vidal, una ampolla de sidra extra La Asturiana (sense preu conegut), un pot d'aceitunas sevillanas rellenas de anchoa marca Moronera de la Cooperativa Agropecuaria de Jesús de la Cañada (amb data de caducitat de 18 de juliol de 2004), un pot de melocotón en almíbar mitades extra (1.15 euros) marca Diamir i envasat a Muro d'Alcoi, un altre pot de piña en rodajas en almíbar ligero (1.15 euros també) de l'acreditada marca King John Brand, una nota solidària amb el poble gallec en forma de llandeta de musclos escabetxats de las Rías Gallegas (10/14 unitats) de la casa Cabo de Peñas de fácil apertura i amb el preu arrencat, una bossa de papes Geysel de San Mateo (Castellón) de 150 grams i una caixa de Cuétara Surtido de 350 grams. Certament una cistella ron-yosa que ens va alegrar la vesprada a tota família i que em va permetre recordar

que l'amo d'aquesta empresa que m'obliga a treballar fins i tot a Nadal no ha tingut el detall ni de felicitar-me les festes, tal i com va fer l'any passat, amb un tetrabric de vi de Cariñena.

Encara quan ja ha havien abandonat els avis dels meus fills el camp del Colomer -que amb aquest singular nom es coneix el terreny de joc del Traiguera- es van trobar l'expresident Francisco Marzal Caldés acompanyat de l'exdavanter centre Joaqui que asseguraven que se n'anaven a València en aquell mateix moment per portar un entrenador i quatre jugadors. Els comentaris pot posar-los vosté mateix.

Diumenge vinent el Benicarló descansa (?) i per tant les possibilitats de no perdre són elevades. Malgrat tot, li desitjo que també passe un bon Nadal, un venturós any nou i que siga feliç sempre, tan especialment feliç com aquests dies de felicitat obligatòria.

Última hora. M'han assegurat que Miguel Arnau ha decidit abandonar el seu càrrec i que hi ha convocada per a avui divendres una assemblea extraordinària de socis.

Aquestes darreres informacions converteixen la crònica que vosté acaba de llegir en un pur anacronisme. Pel que em paguen he decidit no repetir-la.

Miguel Arnau ha decidit abandonar el seu càrrec i que hi ha convocada per a avui divendres una assemblea extraordinària de socis.

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Conte de Nadal

laveudebenicarlo@eresMas.com
E-MAIL DE CONTACTE